

EL SIMPÀTIC ABDÓMINO-PELVIA EN EL FETUS HUMÀ

per

FRANCESC GALLART

S. GIL VERNET

Després de nombroses disseccions practicades amb el fi d'estudiar el simpàtic abdómino-pelvià, en cadàvers d'adults, ens adonàrem de l'existència de filets nerviosos que del plexe renal es dirigeixen a la pelvis, però no ens era possible seguir-los fins al seu extrem perquè en arribar a la pelvis s'anastomosen amb branques del plexe hipogàstric, amb el qual formen un altre plexe inextricable.

Disseccions de fetus humans ens han demostrat l'existència d'una comunicació nerviosa directa entre tots els òrgans de l'aparell uro-genital.

Aquesta comunicació nerviosa s'estableix pel mitjà d'un gangli, d'aspecte fusiforme, d'uns 5 mm. de llarg per 2 ó 3 d'amplada i situat a la línia mitjana de la cara anterior de l'aorta, a uns 6 mm. per sota del pedicle renal, a nivell de l'emergència de l'artèria mesentèrica inferior.

Aquest petit gangli rep 2 ó 3 filets nerviosos procedents dels ganglis simpàtics de la cadena lumbar. De sa extremitat superior, en surten filets ascendents que van al plexe renal d'ambdós costats anastomosant-se amb llurs malles. De la seva extremitat inferior, en surten dos filets més gruixuts, l'un dels quals va a l'artèria mesen-

tèrica inferior, seguint la seva distribució, i l'altre baixa verticalment seguint la línia mitjana i en arribar a nivell del promontori es divideix en dues branques, dreta i esquerra, que s'adossen als urèters corresponents i acaben en les regions pòstero-laterals de la bufeta. Però no tots els filaments terminals s'aturen en aquestes regions de la bufeta, sinó que alguns d'ells, s'escampen per l'úter, ovari i annexes o per la pròstata i vesícules seminals.

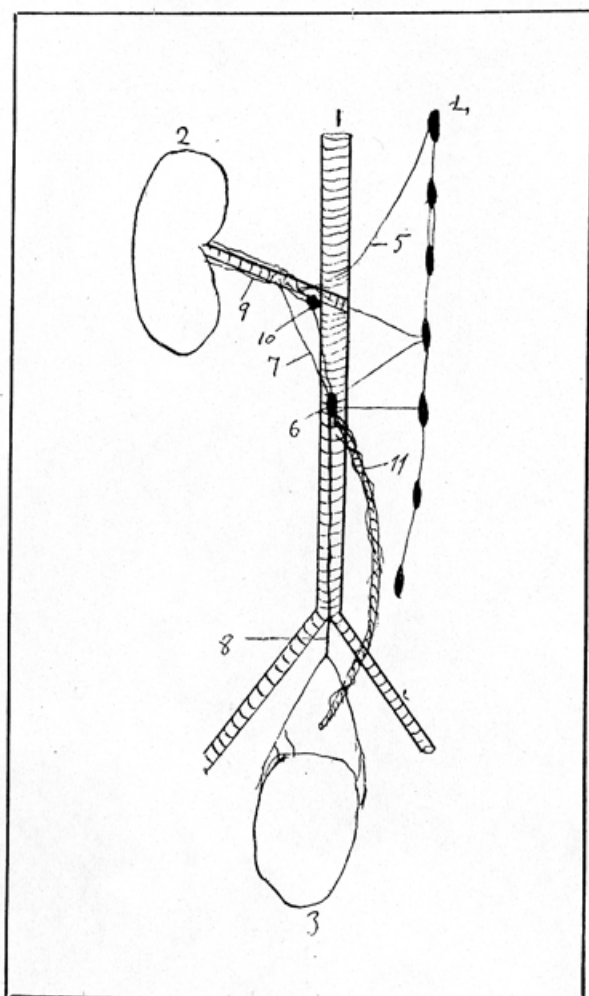
A nostre juí, aquest gangli representa el mesentèric inferior de l'anatomia comparada.

També en l'adult es troba aquest gangli, disposat anatòmicament de la mateixa manera, però l'existència de nombroses anastòmosis amb ganglis i plexes veïns, fa que la seva individualitat morfològica aparegui dissimulada i aquesta pot ésser la causa d'haver passat desapercbut als anatòmics que s'han dedicat a l'estudi del sistema nerviós simpàtic abdominal.

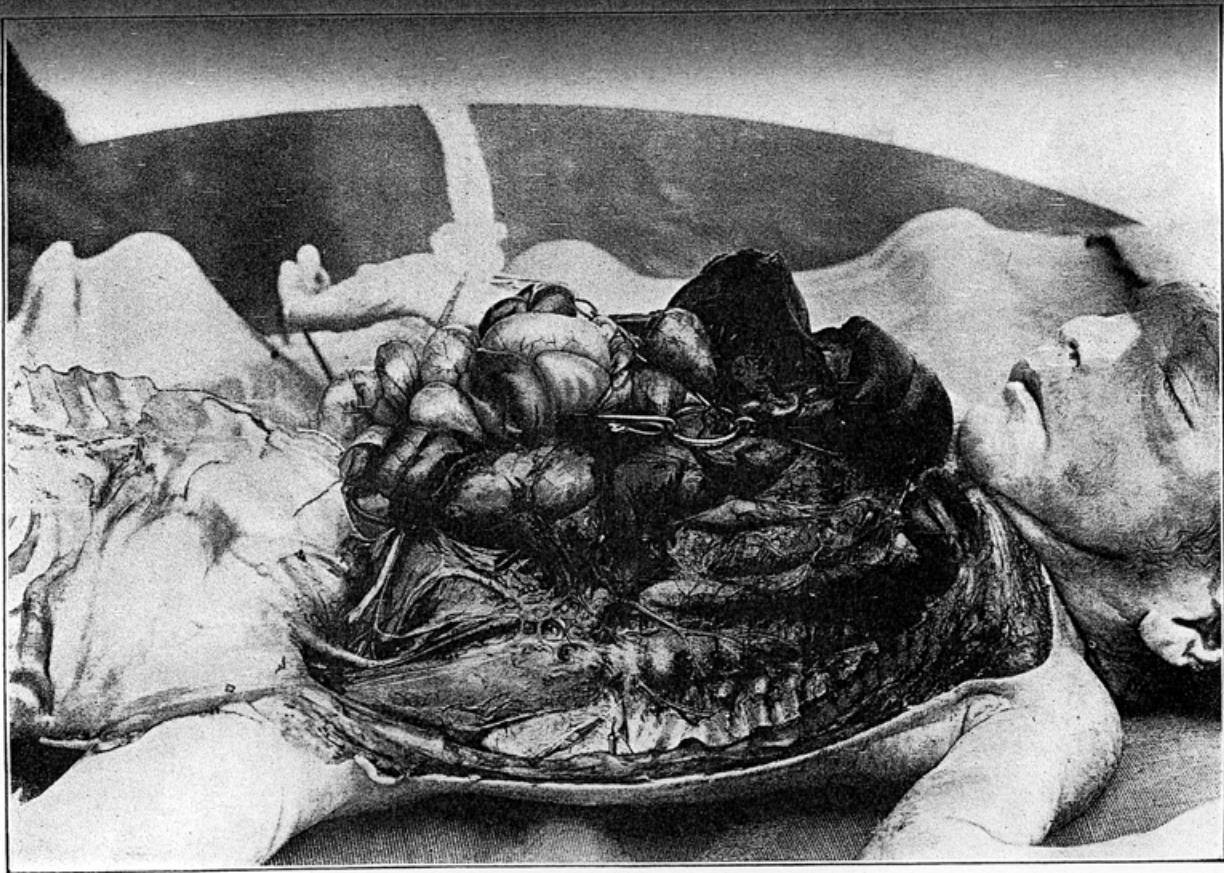
Hospital de la Sta. Creu.

Discussió:

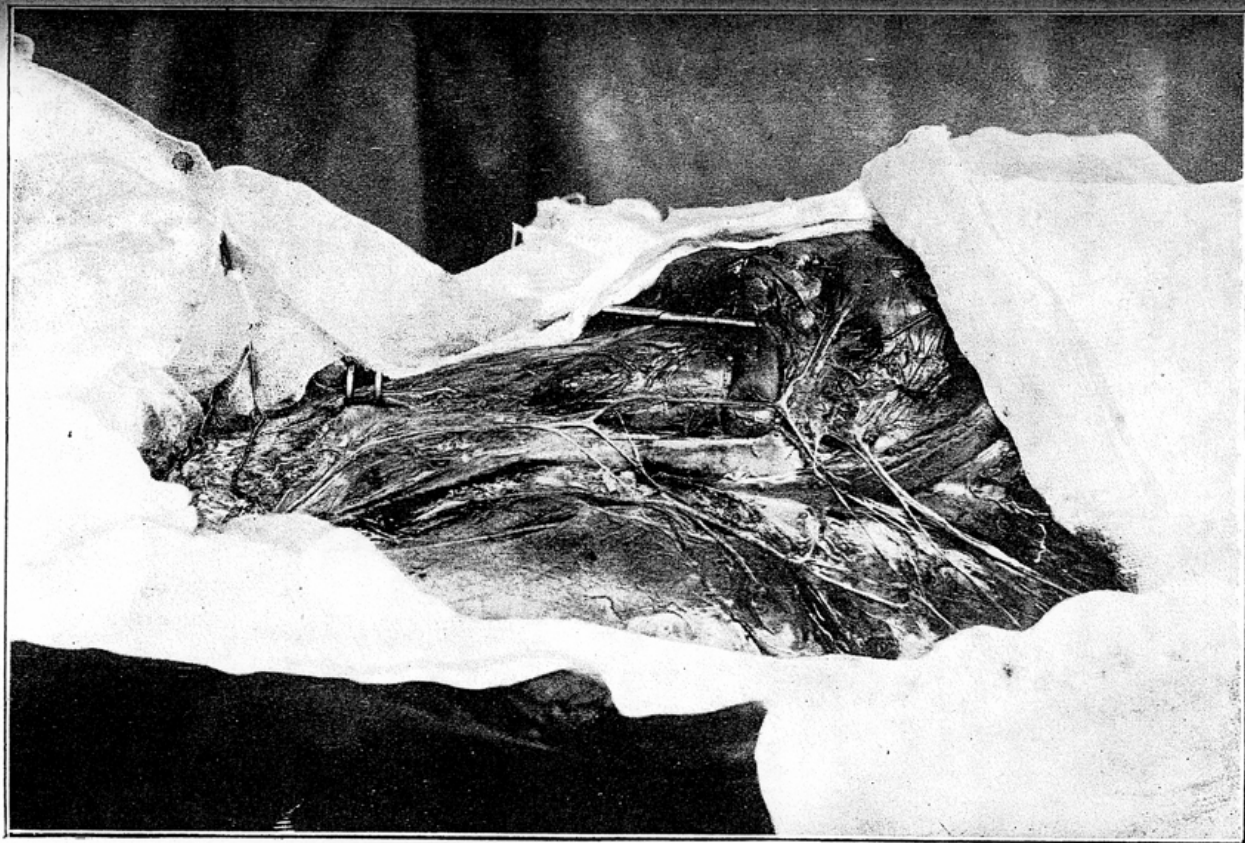
SR. BELLIDO. — Prenc nota de la interessant troballa dels Drs. Gallart i Gil Vernet, que estableix definitivament l'analogia entre el simpàtic abdómino-pelvià de l'home i el dels animals d'experimentació per nosaltres usats en els nostres estudis sobre correlacions urinàries, el qual abona l'extensió al fisiologisme de les vies urinàries de l'home de l'observat en les dels dits animals. I celebro que per ells hagi estat demostrada en el

Esquema de la disposició del gangli mesentèric inferior en l'home. — 1, artèria aorta. — 2, Ronyó. — 3, Bufeta. — 4, Ganglis de la cadena simpàtica lumbar. 5, Esplànic menor. — 6, Gangli mesentèric inferior. 7, Branques ascendents o renals. — 8, Branques descendents. — 9, Plexe renal. — 10, Gangli renal posterior de Hirschfeld. — 11, Plexe mesentèric inferior

Disposició del simpàtic en el fetus

Disposició del simpàtic en l'adult

fetus humà la comunicació directa entre el gangli mesentèric inferior i els plexes renals, per filets que abans de nosaltres (En Serés i jo), no havien estat descrits en els mamífers.

Desitjo que els comunicants ampliïn les seves dissecions a cadàvers d'infants de totes edats, per a veure com es passa del sistema simpàtic del fetus, ben clarament sistematitzat en els seus acúmuls ganglionars, al plexe inextricable de l'adult.

SR. TRÍAS. — La troballa dels Srs. Gallart i Gil Vernet demostra un cop més, que l'anatomia humana té detalls de gran importància i d'ordre macroscòpic que estan per estudiar.

Es de desitjar que havent trobat el gangli mesentèric inferior com es veu d'una manera evident, busquin el gangli mesentèric superior, per a veure si és que està fusionat amb l'inferior o si en alguna edat de la vida té independència.

Els nervis que han descrit d'aquest gangli han d'estudiar-se acuradament per a identificar-los amb els nervis simpàtics pèlvics ben coneguts d'alguns animals i d'aquesta manera establir una anatomia del simpàtic abdominal més en harmonia amb la realitat i més completa que la que porten els llibres clàssics d'anatomia del nostres temps, tots els quals es limiten a donar una descripció basada en disseccions molt antigues sense consonància amb els treballs dels moderns fisiòlegs.